

[Justitsministeren.]

med den ærede Ordfører for Venstre (Rytter).

Der maa være noget galt ved mig, det indrømmer jeg; saa snart jeg tager Ordet i Folketinget i større Sager, fremhæver Oppositionsordførerne altid en eller anden Egenskab ved mig, og naar jeg tager Ordet i Landstinget, kan jeg være sikker paa, at den ærede Ordfører for Venstre altid fremhæver en Ejendommelighed ved min formelle Optræden. Det er ikke første Gang, at det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) har omtalt min Stemmeføring, som han i Dag dels kaldte noget ejendommeligt, dels kaldte glimrende. Jeg vil henholde mig til det sidste Udtryk og saa i øvrigt ikke beskæftige mig mere med det Spørgsmaal, da det ikke vedrører Indholdet af min Tale. De Eksempler, som den ærede Ordfører for Venstre anførte med Hensyn til min Stemmeføring, vedrørte tilmed kun nogle rent spøgefulde Bemærkninger fra min Side. Nu indrømmer jeg, at jeg i Retning af Gravalvorlighed og Kedelighed som Taler absolut ikke kan staa Maal med det ærede Medlem, men deraf følger dog ikke, at man bør stille sig modvillig over for en enkelt spøgefuld Bemærkning, saaledes som det ærede Medlem gør.

Det første, den ærede Ordfører vendte sig imod, var det, han kaldte den Sondring, jeg opstillede, som var saa farlig, inden for de uden for Ægteskab fødte Børn. Jeg opstiller ingen Sondring. Jeg konstaterer, at Livet, Videnskaben og Forholdene er nødt til at opstille en Sondring mellem de Børn, til hvilke det er muligt at fremskaffe en Fader, og de Børn, til hvem det ikke er muligt, trods al mulig Villighed fra Offentlighedens Side, maaske ogsaa fra Moderens Side, til at fastslaa Faderskabet. Denne Sondring findes i Livet, og Spørgsmaalet er kun: hvorledes skal man saa behandle disse Børn, til hvilke der er udlagt flere bidragspligtige, og hvorledes skal man behandle deres Fædre? Det er et Spørgsmaal, som man kan se forskelligt paa, men man kan ikke, som den ærede Ordfører for Venstre, lade, som om jeg her opstillede noget vilkaarligt. Hvis det var muligt at føre disse Børn ind under de samme Regler, som gælder for de andre Børn, vilde jeg naturligvis gøre det. Men det er jo umuligt. Man har ingen Mulighed for at konstatere, hvem der er Fader. Saa maa man ordne Spørgsmaalet paa en anden Maade, paa en for Børnene saa gavnlige Maade som muligt, paa en for Samfundet saa forsvarlig Maade som muligt, og jeg hævder, at det er rime-

ligt, naar flere har staaet i Forhold til Moderen paa Avlingstidspunktet, og det ikke kan konstateres, hvem af dem der er Faderen, at hver af dem da kommer til at svare det Bidrag til det Barn, de muligvis er Fader til, som de andre kommer til at svare, og at et Overskud tilfalder en Børnefond til Fordel for de ulykkeligt stillede Børn i Almindelighed. Om man saa i Sverige er mer eller mindre betænkelig ved den Ordning, gør ikke noget Indtryk paa mig, det er jo dansk Lovgivning, vi beskæftiger os med her. Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at i Sverige fandt man det urimeligt at konstatere paa offentlige Dokumenter, at et Barn har flere Forældre. Jeg antager, den ærede Ordfører mente flere Barnefædre; flere Forældre er nu engang uundgaaeligt. Men jeg ved ikke, hvad det er for offentlige Dokumenter, man skal konstatere dette paa. Det ærede Medlem kan have Ret i, at i det Øjeblik der er en Gruppe af Børn tilbage, for hvis Vedkommende man ikke kan fastslaa, hvem Faderen er, ja, saa vil der være en vis Tilbøjelighed i Kraft af Menneskenes fundamentale Lurvethed og nedarvede Ondskab plus erhvervet Ondskab til hos en vis Kreds af Mennesker at sige: Ha, ha, han har altsaa flere Fædre. Det kan jeg ikke udelukke, saadan er Livet, men vi kan mildne det noget ved Regelen i § 5, 5te Stykke, som de ærede Oppositionsordførere stadig væk har glemt. Det kan dog tænkes, at det netop drejer sig om et af de Tilfælde, hvor Moderen er blevet fritaget for at opgive, hvem Faderen er.

Mere interessant vilde det i øvrigt være i denne Forbindelse, om den ærede Ordfører for Venstre i Udvalget, ikke her i Salen, hvor der vist ikke er nogen Grund til at forlænge denne Debat synderligt, vilde gøre opmærksom paa, hvorledes han da vilde ordne Spørgsmaalet rent positivt, hvor Talen er om Børn med flere udlagte Barnefædre, i Stedet for blot at kritisere de Forslag, andre stiller. Hvordan vil det ærede Medlem selv ordne dette Spørgsmaal paa en Maade, der er lige forsvarlig over for Barnet, Moderen, de udlagte Barnefædre og Samfundet?

Det ærede Medlem begyndte saa paa en Betragtning om Forholdet imellem, at han frafaldt Erstatningssynspunkterne, og jeg frafaldt Straffesynspunkterne. Jeg har kigget efter i min Tale, de to Ting har ikke nogen som helst Forbindelse med hinanden og var ikke brugt i samme Sammenhæng, saa jeg henstiller til det ærede Medlem, hvis det er muligt uden at rette alt-